PROVEDBENA ODLUKA KOMISIJE (EU) 2022/899

od 8. lipnja 2022.

o istovrijednosti regulatornog okvira za središnje druge ugovorne strane u Indoneziji u skladu s Uredbom (EU) br. 648/2012 Europskog parlamenta i Vijeća u pogledu središnjih drugih ugovornih strana pod nadzorom indonezijskog tijela za financijske usluge (Otoritas Jasa Keuangan)

(Tekst značajan za EGP)

EUROPSKA KOMISIJA,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije,

uzimajući u obzir Uredbu (EU) br. 648/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 4. srpnja 2012. o OTC izvedenicama, središnjoj drugoj ugovornoj strani i trgovinskom repozitoriju ([1]), a posebno njezin članak 25. stavak 6.,

budući da:

(1) Cilj je postupka priznavanja središnjih drugih ugovornih strana s poslovnim nastanom u trećim zemljama, koji je utvrđen člankom 25. Uredbe (EU) br. 648/2012, omogućiti središnjim drugim ugovornim stranama koje imaju poslovni nastan i odobrenje za rad u trećim zemljama čiji su regulatorni standardi istovrijedni onima utvrđenima tom uredbom pružanje usluga poravnanja članovima sustava poravnanja s poslovnim nastanom u Uniji odnosno pružanje tih usluga na mjestima trgovanja s poslovnim nastanom u Uniji. Taj postupak priznavanja i odluka o istovrijednosti koja iz njega proizlazi pridonose stoga ostvarenju glavnog cilja Uredbe (EU) br. 648/2012, odnosno smanjenju sistemskog rizika uključivanjem sigurnih i pouzdanih središnjih drugih ugovornih strana za poravnanje ugovora o OTC izvedenicama, uključujući središnje druge ugovorne strane koje imaju poslovni nastan i odobrenje za rad u trećoj zemlji.

(2) Kako bi se pravni sustav treće zemlje smatrao istovrijednim pravnom sustavu Unije u pogledu središnjih drugih ugovornih strana, značajan ishod primjenjivih pravnih i nadzornih sustava trebao bi biti istovrijedan zahtjevima Unije u pogledu regulatornih ciljeva koji se njima ostvaruju. Stoga je svrha takve procjene istovrijednosti provjeriti osigurava li se pravnim i nadzornim sustavima predmetne treće zemlje da središnje druge ugovorne strane s poslovnim nastanom i odobrenjem za rad u toj trećoj zemlji ne izlažu članove sustava poravnanja ni mjesta trgovanja s poslovnim nastanom u Uniji razini rizika višoj od one kojoj bi ih izložile središnje druge ugovorne strane koje imaju odobrenje za rad u Uniji te da stoga ne predstavljaju neprihvatljive razine sistemskog rizika u Uniji. Stoga bi u obzir trebalo uzeti znatno niže rizike koji su svojstveni poslovima poravnanja koji se obavljaju na financijskim tržištima koja su manja od financijskog tržišta Unije.

(3) Ocjena jesu li pravni i nadzorni sustavi Indonezije istovrijedni onima u Uniji ne bi se trebala temeljiti samo na komparativnoj analizi pravno obvezujućih zahtjeva koji se primjenjuju na središnje druge ugovorne strane u Indoneziji pod nazorom indonezijskog tijela za financijske usluge (Otoritas Jasa Keuangan, „OJK”), nego i na ocjeni ishoda tih zahtjeva. Komisija bi također trebala ocijeniti primjerenost tih zahtjeva radi ublažavanja rizika kojima mogu biti izloženi članovi sustava poravnanja i mjesta trgovanja s poslovnim nastanom u Uniji, uzimajući u obzir veličinu financijskog tržišta na kojem posluju središnje druge ugovorne strane u Indoneziji. Kako bi se postigla istovrijedna mjera smanjenja rizika, potrebni su stroži zahtjevi za smanjenje rizika za središnje druge ugovorne strane koje posluju na većim financijskim tržištima kojima je svojstvena veća razina rizika nego u slučaju središnjih drugih ugovornih strana koje posluju na manjim financijskim tržištima kojima je svojstvena manja razina rizika.

(4) Ova se Odluka odnosi isključivo na istovrijednost pravnih i nadzornih sustava za središnje druge ugovorne strane pod nadzorom OJK-a, a ne na pravne i nadzorne sustave za središnje druge ugovorne strane koje pružaju usluge poravnanja na tržištu robe i koje regulira i nadzire Regulatorna agencija za trgovanje robnim ročnicama (Badan Pengawas Perdagangan Berjangka Komoditi (Bappebti)) u okviru Ministarstva trgovine Republike Indonezije (Kementerian Perdagangan Republik Indonesia) ili središnje druge ugovorne strane kojima upravlja i koje nadzire Banka Indonezije.

([1]) SL L 201, 27.7.2012., str. 1.

(5) U članku 25. stavku 6. točkama (a), (b) i (c) Uredbe (EU) br. 648/2012 utvrđena su tri uvjeta koja moraju biti ispunjena kako bi se odredilo da su pravni i nadzorni sustavi treće zemlje u pogledu središnjih drugih ugovornih strana s odobrenjem za rad u toj trećoj zemlji istovrijedni onima utvrđenima u toj uredbi.

(6) U skladu s člankom 25. stavkom 6. točkom (a) Uredbe (EU) br. 648/2012, središnje druge ugovorne strane s odobrenjem za rad u trećoj zemlji moraju ispunjavati pravno obvezujuće zahtjeve koji su istovrijedni zahtjevima utvrđenima u glavi IV. te uredbe.

(7) Pravno obvezujući zahtjevi koji se primjenjuju na središnje druge ugovorne strane koje imaju odobrenje za rad u Indoneziji pod nadzorom OJK-a utvrđeni su Zakonom Republike Indonezije br. 8 iz 1995. o tržištu kapitala („Zakon o tržištu kapitala") (Undang-Undang Republik Indonesia Nomor 8 Tahun 1995 tentang Pasar Modal) ([2]), Uredbom OJK-a br. 3/POJK.04/2021 o organizaciji aktivnosti na tržištu kapitala (Peraturan OJK Nomor 3/POJK.04/2021 tentang Penyelenggaraan Kegiatan di Bidang Pasar Modal) ([3]) i Uredbom OJK-a br. 22/POJK.04/2019 o transakcijama vrijednosnim papirima (Peraturan OJK Nomor 22/POJK.04/2019 tentang Transaksi Efek) ([4]) (dalje u tekstu zajedno se nazivaju „primarna pravila"). Uredbom OJK-a br. 22/POJK.04/2019 primjenjuju se međunarodni standardi utvrđeni u načelima za infrastrukture financijskih tržišta („PFMIs") koja su u travnju 2012. objavili Odbor za plaćanja i tržišne infrastrukture i Međunarodna organizacija nadzornih tijela za vrijednosne papire ([5]).

(8) Središnje druge ugovorne strane moraju imati odobrenje za rad koje izdaje OJK. Da bi dobile odobrenje za pružanje usluga poravnanja, središnje druge ugovorne strane moraju ispuniti zahtjeve utvrđene u primarnim pravilima. Ti su zahtjevi dopunjeni internim pravilima i procedurama središnje druge ugovorne strane kojima se osigurava usklađenost sa svim relevantnim standardima utvrđenima u načelima za infrastrukture financijskih tržišta.

(9) Pravno obvezujući zahtjevi koji se primjenjuju na središnje druge ugovorne strane koje imaju odobrenje za rad u Indoneziji pod nadzorom OJK-a raspoređeni su stoga na dvije razine. Prvu razinu čine primarna pravila kojima se utvrđuju osnovne obveze koje središnje druge ugovorne strane moraju ispuniti kako bi dobile odobrenje za pružanje usluga poravnanja u Indoneziji. Druga razina sastoji se od internih pravila i procedura središnje druge ugovorne strane, koji se moraju donijeti u obliku uredbi središnje druge ugovorne strane kao samoregulatorne organizacije.

(10) Indonezijsko financijsko tržište znatno je manje od financijskog tržišta Unije. Stoga se članovi sustava poravnanja i mjesta trgovanja s poslovnim nastanom u Uniji sudjelovanjem u središnjim drugim ugovornim stranama koje imaju odobrenje za rad u Indoneziji izlažu znatno nižim rizicima nego u slučaju sudjelovanja u središnjim drugim ugovornim stranama s odobrenjem za rad u Uniji. Primarnim pravilima koja se primjenjuju na središnje druge ugovorne strane koje imaju odobrenje za rad u Indoneziji, koja su dopunjena njihovim unutarnjim pravilima i procedurama kojima se zahtijeva usklađenost s načelima za infrastrukture financijskih tržišta, adekvatno se smanjuje niža razina rizika kojoj mogu biti izloženi članovi sustava poravnanja i mjesta trgovanja s poslovnim nastanom u Uniji i stoga se može smatrati da se postiže mjera smanjenja rizika koja je istovrijedna onoj koja se nastoji postići Uredbom (EU) br. 648/2012.

(11) Komisija stoga zaključuje da se pravnim i nadzornim sustavom Indonezije osigurava da središnje druge ugovorne strane koje imaju odobrenje za rad u Indoneziji pod nadzorom OJK-a poštuju pravno obvezujuće zahtjeve, koji su istovrijedni zahtjevima iz glave IV. Uredbe (EU) br. 648/2012.

(12) Člankom 25. stavkom 6. točkom (b) Uredbe (EU) br. 648/2012 propisano je da se pravnim i nadzornim sustavima koji se odnose na središnje druge ugovorne strane s odobrenjem za rad u trećoj zemlji na kontinuiranoj osnovi osiguravaju djelotvoran nadzor i izvršenje za središnje druge ugovorne strana.

(13) OJK kao nadzornik središnjih drugih ugovornih strana nadzire središnje druge ugovorne strane u Indoneziji kako bi na kontinuiranoj osnovi osigurao usklađenost s primarnim pravilima te unutarnjim pravilima i procedurama središnjih drugih ugovornih strana. OJK provodi svakodnevni nadzor na temelju Zakona Republike Indonezije br. 21 iz 2011. o tijelu za financijske usluge („Zakon o OJK-u") (Undang-Undang Republik Indonsia Nomor 21

([2]) Službeni list Republike Indonezije br. 64 iz 1995., dodatak Službenom listu Republike Indonezije br. 3608.
([3]) Službeni list Republike Indonezije br. 71 iz 2021., dodatak Službenom listu Republike Indonezije br. 6663.
([4]) Službeni list Republike Indonezije br. 168 iz 2019., dodatak Službenom listu Republike Indonezije br. 6387.
([5]) Odbor za plaćanja i tržišne infrastrukture, dokument br. 101 od 16. travnja 2012.

Tahun 2011 tentang Otoritas Jasa Keuangan) ([6]) radi utvrđivanja, procjene, i ublažavanja rizika te određivanja njihove prioritetnosti. OJK može provoditi istrage o mogućim povredama iz poglavlja XI. Zakona o OJK-u. OJK ima sveobuhvatne ovlasti za osiguravanje usklađenosti i može povući dozvolu za rad i odobrenje internih pravila i procedura, objavljivati uvjete, zahtjeve ili upute te izricati sankcije središnjim drugim ugovornim stranama.

(14) Komisija zaključuje da se pravnim i nadzornim sustavima Indonezije u pogledu središnjih drugih ugovornih strana koje imaju odobrenje za rad u Indoneziji osigurava učinkovit nadzor i izvršenje na kontinuiranoj osnovi.

(15) U skladu s člankom 25. stavkom 6. točkom (c) Uredbe (EU) br. 648/2012, pravni sustav treće zemlje mora imati djelotvoran istovrijedan sustav za priznavanje središnjih drugih ugovornih strana koje imaju odobrenje za rad u skladu s pravnim sustavima trećih zemalja („središnje druge ugovorne strane trećih zemalja”).

(16) Središnje druge ugovorne strane trećih zemalja koje žele pružati usluge poravnanja u Indoneziji moraju od OJK-a zatražiti dozvolu za rad kao središnja druga ugovorna strana u skladu s člankom 13. stavkom 1. Zakona o tržištu kapitala. Time se omogućuje da i neindonezijske i indonezijske središnje druge ugovorne strane bez razlike pružaju usluge poravnanja na indonezijskom tržištu kapitala. Neindonezijske središnje druge ugovorne strane moraju ispunjavati iste zahtjeve kao indonezijske središnje druge ugovorne strane, uključujući usklađenost s načelima za infrastrukture financijskih tržišta. Sklapanje sporazuma o suradnji između OJK-a i nadležnih tijela trećih zemalja odgovornih za nadzor neindonezijske središnje druge ugovorne strane predviđeno je člancima 47. i 48. Zakona o OJK-u.

(17) Komisija zaključuje da je pravnim okvirom Indonezije predviđen djelotvoran istovrijedan sustav priznavanja središnjih drugih ugovornih strana trećih zemalja.

(18) Komisija stoga smatra da pravni i nadzorni sustavi koji se primjenjuju na središnje druge ugovorne strane pod nazorom OJK-a ispunjavaju uvjete utvrđene u članku 25. stavku 6. Uredbe (EU) br. 648/2012. Stoga bi se ti pravni i nadzorni sustavi trebali smatrati istovrijednima zahtjevima utvrđenima u toj uredbi.

(19) Ova se Odluka temelji na pravno obvezujućim zahtjevima koji se primjenjuju na središnje druge ugovorne strane pod nadzorom OJK-a u trenutku donošenja ove Odluke. Komisija će, među ostalim na temelju informacija Europskog nadzornog tijela za vrijednosne papire i tržišta kapitala, kako je propisano člankom 25. stavkom 6.b Uredbe (EU) br. 648/2012, nastaviti redovito pratiti razvoj pravnog i nadzornog okvira koji se primjenjuje na središnje druge ugovorne strane u Indoneziji te ispunjavanje uvjeta na temelju kojih je donesena ova Odluka.

(20) Na temelju zaključaka koji proizlaze iz redovitog ili posebnog preispitivanja, Komisija može u bilo kojem trenutku odlučiti izmijeniti ili staviti izvan snage ovu Odluku, osobito ako razvoj okolnosti bude utjecao na uvjete na temelju kojih se donosi ova Odluka.

(21) Mjere predviđene u ovoj Odluci u skladu su s mišljenjem Europskog odbora za vrijednosne papire,

DONIJELA JE OVU ODLUKU:

Članak 1.

Za potrebe članka 25. stavka 6. Uredbe (EU) br. 648/2012, sljedeći pravni i nadzorni sustavi Indonezije koji se primjenjuju na središnje druge ugovorne strane pod nadzorom indonezijskog tijela za financijske usluge (Otoritas Jasa Keuangan) smatraju se istovrijednima zahtjevima utvrđenima u Uredbi (EU) br. 648/2012:

(a) Zakon Republike Indonezije br. 8 iz 1995. o tržištu kapitala;

(b) Zakon Republike Indonezije br. 21 iz 2011. o tijelu za financijske usluge;

([6]) Službeni list Republike Indonezije br. 111 iz 2011., dodatak Službenom listu Republike Indonezije br. 5253.

(c) Uredba OJK-a br. 22/POJK.04/2019 o transakcijama vrijednosnim papirima;

(d) Uredba OJK-a br. 3/POJK.04/2021 o organizaciji aktivnosti na tržištu kapitala.

Članak 2.

Ova Odluka stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Sastavljeno u Bruxellesu 8. lipnja 2022.

Za Komisiju
Predsjednica
Ursula VON DER LEYEN